

ADEDE ARCHEOLOGISCH RAPPORT 555

**Archeologienota
Jan Persijnstraat
KORTRIJK**

Programma van Maatregelen

Van Wetter Sebastien

Colofon

Uitgever	ADEDE bvba
Jaar van uitgave	2020
Plaats van uitgave	Gent
Kaartmateriaal	Sebastien Van Wetter
Redactie	David Janssens & Sebastien Van Wetter
ISSN	2033-6810

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van ADEDE bvba.

Inhoudsopgave

1	Gemotiveerd advies.....	- 4 -
2	Programma van maatregelen.....	- 6 -
2.1	Administratieve gegevens	- 6 -
2.2	Aanleiding van het vooronderzoek	- 13 -
2.3	Beschrijving geplande werken.....	- 13 -
2.4	Resultaten bureauonderzoek	- 14 -
2.5	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	- 15 -
2.6	Onderzoeksstrategie en -methodes	- 17 -
2.7	Onderzoekstechnieken.....	- 19 -
2.8	Afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	- 21 -
2.9	Randvoorwaarden	- 22 -
3	Lijst van figuren	- 23 -

1 Gemotiveerd advies

Tijdens het bureauonderzoek, uitgevoerd door ADEDE bvba, werd vastgesteld dat de reeds bestaande bronnen niet voldoende informatie bevatten om vast te stellen of zich al dan niet een archeologische site binnen de contouren van het onderzoeksgebied bevindt. Wel kon een archeologische verwachting en potentieel op kennisvermeerdering worden ingeschat. Op basis van de in het bureauonderzoek vergaarde informatie was het tevens niet mogelijk een gedegen inschatting van de mogelijke impact van de geplande werken op het lokale bodemarchief te maken.

Uit het assessment van de diverse voorhanden zijnde bronnen blijkt duidelijk dat het onderzoeksgebied een erg hoog archeologisch potentieel moet worden toegeschreven. Gezien haar locatie binnen de historische kern van Kortrijk, meer bepaald de 14-eeuwse Bourgondische stadsomwalling, op de rand van de nucleus van het Romeinse en middeleeuwse Kortrijk, kan archeologisch onderzoek op deze locatie mogelijk een waardevolle bijdrage leveren aan de kennis van de Kortrijkse stadsontwikkeling. Er mag worden uitgegaan van een bodem met complexe verticale stratigrafie.

Hoewel verschillende steentijdvondsten in de ruime Kortrijkse regio werden geattesteerd is de kans eerder klein deze zich binnen een stadscontext, zoals die ter hoogte van het onderzoeksgebied mag verwacht worden, nog in primaire positie bevinden. De verwachting is dan ook eerder laag.

Divers archeologisch onderzoek heeft aangetoond dat Kortrijk ontstaat uit een vroegromeinse vicus die zich vormt op beide oevers van de Leie, daar waar twee Romeinse heirbanen elkaar kruisen. Eén van die heirbanen is de weg die van Bavay over Doornik richting Oudenburg loopt. Deze weg volgt het tracé van de dominante noord-zuid-as door de historische stadskern, de Doorniksestraat, en loopt dus bijgevolg direct ten oosten van het onderzoeksgebied. Of het onderzoeksgebied effectief deel uitmaakt van de vicus of er net buiten valt is moeilijk te zeggen. Het ligt hoe dan ook in de onmiddellijke omgeving van de gekende vondsten die het bestaan van de vicus hebben aangetoond en er mag dus sprake zijn van een hoog verwachtingspatroon naar Romeinse sporen.

Aangezien Kortrijk een doorstart kent tussen de Romeinse en vroegmiddeleeuwse bewoning lijkt ook voor deze periodes (Merovingisch en Karolingisch) een hoog verwachtingspatroon aan de orde.

Vanaf de volle middeleeuwen maakt het onderzoeksgebied zonder twijfel integraal deel uit van het Middeleeuwse Kortrijk. Er mag dus ook een hoog verwachtingspatroon worden naar voor geschoven voor de middeleeuwse periode en alle daaropvolgende periodes.

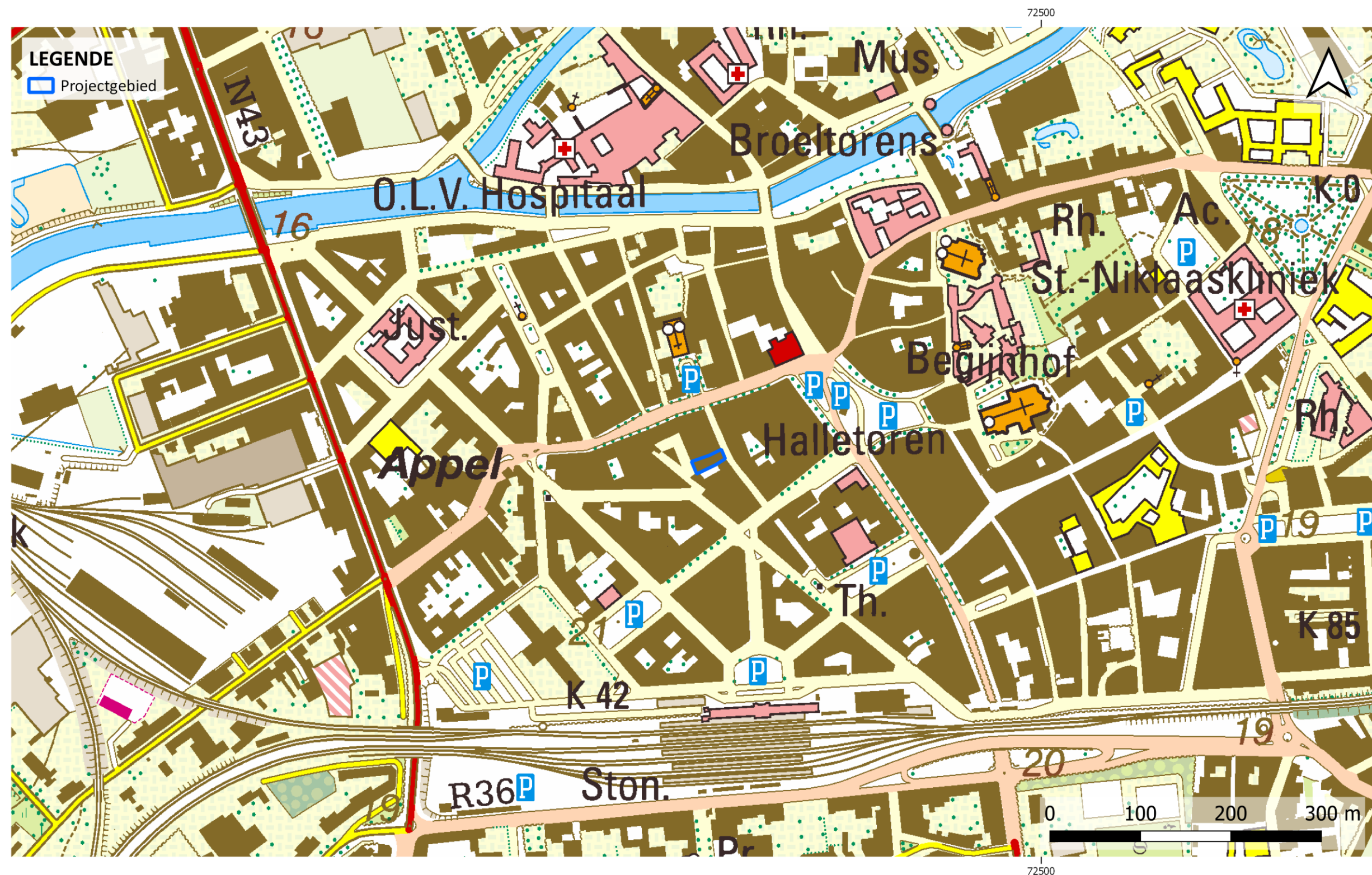
Een meer specifieke archeologische verwachting kan worden opgesteld naar eventuele sporen van (post)middeleeuwse pottenbakkersactiviteit. Op basis van de resultaten uit divers archeologisch onderzoek in het verleden situeert men de pottenbakkerswijk in het westen van de stad dichtbij de stadsomwalling. Het onderzoeksgebied situeert zich op de rand van deze zone.

Alle voorgaande informatie in overweging genomen blijkt verder vooronderzoek, met ingreep in de bodem, hier noodzakelijk voor het bepalen van de aanwezigheid en de aard van mogelijke sporen of archeologische resten ter hoogte van het projectgebied, de diepte van deze eventuele sporen of resten en de mogelijke impact van de geplande ingrepen op het lokale bodemarchief. Gezien het projectgebied momenteel bebouwd en verhard is en deze pas kunnen verwijderd worden na het bekomen van de stedenbouwkundige vergunning adviseert ADEDE bvba hier een uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem, hier in de vorm van een proefputtenonderzoek. Hoe dit precies moet gebeuren wordt gespecificeerd in onderstaand programma van maatregelen.

2 Programma van maatregelen

2.1 Administratieve gegevens

Projectcode	2020D162
Site	KORTRIJK – JAN PERSIJNSTRAAT
Projectsigle ADEDE	KOR-JAN
Ligging	Jan Persijnstraat 6, 8500 Kortrijk, West-Vlaanderen
Kadasterplan	Kortrijk – 2de Afd. – Sie. G – 383C
Topografische kaart	Zie plannr. 1
Soort onderzoek	Bureauonderzoek
Aard van de vervolgwerven	Afbraak bestaand bioscoopgebouw, aanleg nieuwbouwappartementen en ééngezinswoning
Uitvoerder	ADEDE bvba
Erkenningsnummer ADEDE bvba	2015/00058
Erkend archeoloog	Simon Claeys 2017/00184
Tijdelijke bewaarplaats archief	ADEDE bvba
Bibliografische referentie	Van Wetter S., 2020, Archeologienota Jan Persijnstraat - Kortrijk, ADEDE Archeologisch Rapport 555, Gent.
Grootte projectgebied	Ca. 463m ²
Periode uitvoering	April 2020
Thermen thesaurus Onroerend Erfgoed	Archeologienota, Bureauonderzoek
Verstoorde zones	Zie plannr. 4

KORTRIJK - JAN PERSIJNSTRAAT

projectcode OE: 2020D162
aangemaakt: 20 april 2020

bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

KORTRIJK - JAN PERSIJNSTRAAT

projectcode OE: 2020D162
aangemaakt: 20 april 2020

bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

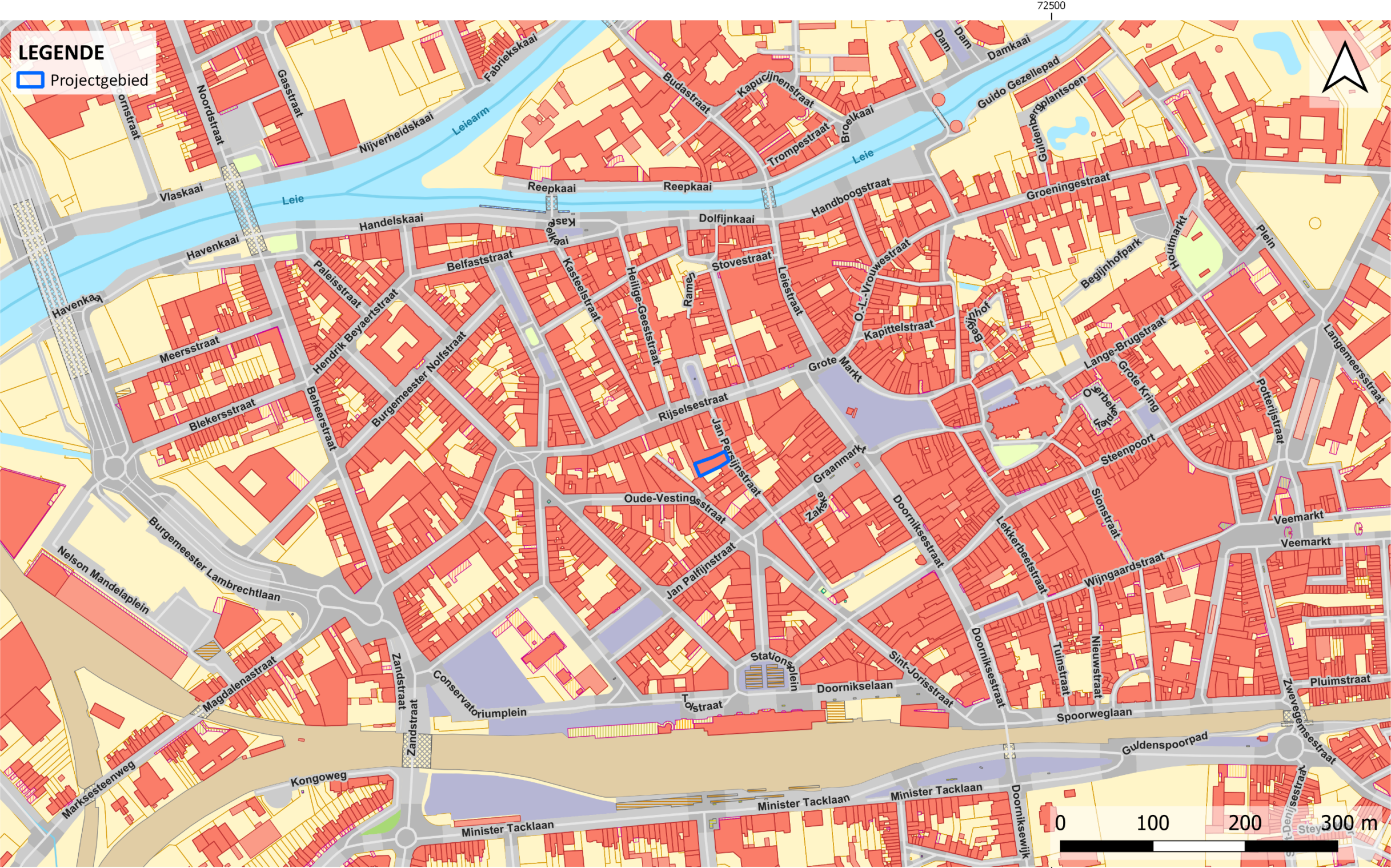

KORTRIJK - JAN PERSIJNSTRAAT

projectcode OE: 2020D162
aangemaakt: 20 april 2020

bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

KORTRIJK - JAN PERSIJNSTRAAT

projectcode OE: 2020D162
aangemaakt: 20 april 2020

bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

KORTRIJK - JAN PERSIJNSTRAAT

projectcode OE: 2020D162
aangemaakt: 20 april 2020

bron: AGIV - QGIS - CRS: Lambert 72

2.2 Aanleiding van het vooronderzoek

De archeologienota werd opgemaakt naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning waarbij het projectgebied gelegen is binnen een gekende archeologische zone en de totale oppervlakte van de kadastrale percelen waarop de aanvraag betrekking heeft 300m² of meer bedraagt en de ingreep in de bodem meer dan 100m². De initiatiefnemer is daarom verplicht een bekrachtigde archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag.

2.3 Beschrijving geplande werken

Samengevat houden de geplande werken in:

- Integrale sloop van de bestaande bebouwing met uitzondering van de voorgevel en de eerste beuk.
- Nieuwbouw van een meergezinswoning aan de voorzijde van het terrein (kant J. Persijnstraat)
- Nieuwbouw van een eengezinswoning achteraan het terrein (kant Hagedissenstraat)
- Tuinaanleg in het middenstuk van het onderzoeksgebied

De geplande werken houden de volledige afbraak in van de bestaande bebouwing met uitzondering van de beschermde voorgevel die zal worden geïntegreerd in de geplande nieuwbouw. Ook de bestaande kelderverdieping wordt uitgebroken.

Aan de voorzijde van het terrein, langs de kant van de Jan Persijnstraat, is de bouw van een appartementsblok bestaande uit vijf verdiepingen voorzien. De fundering van dit gebouw is voorzien tot op vorstvrije diepte t.h.v de funderingssokkels, wat in dit geval betekent maximaal tot -1.10m, en tot op -0,40m wat betreft de algemene funderingsplaat. Het gebouw wordt ook voorzien van een lift. Hiervoor is de aanleg van een liftput nodig die tot 1m45 diep zal reiken.

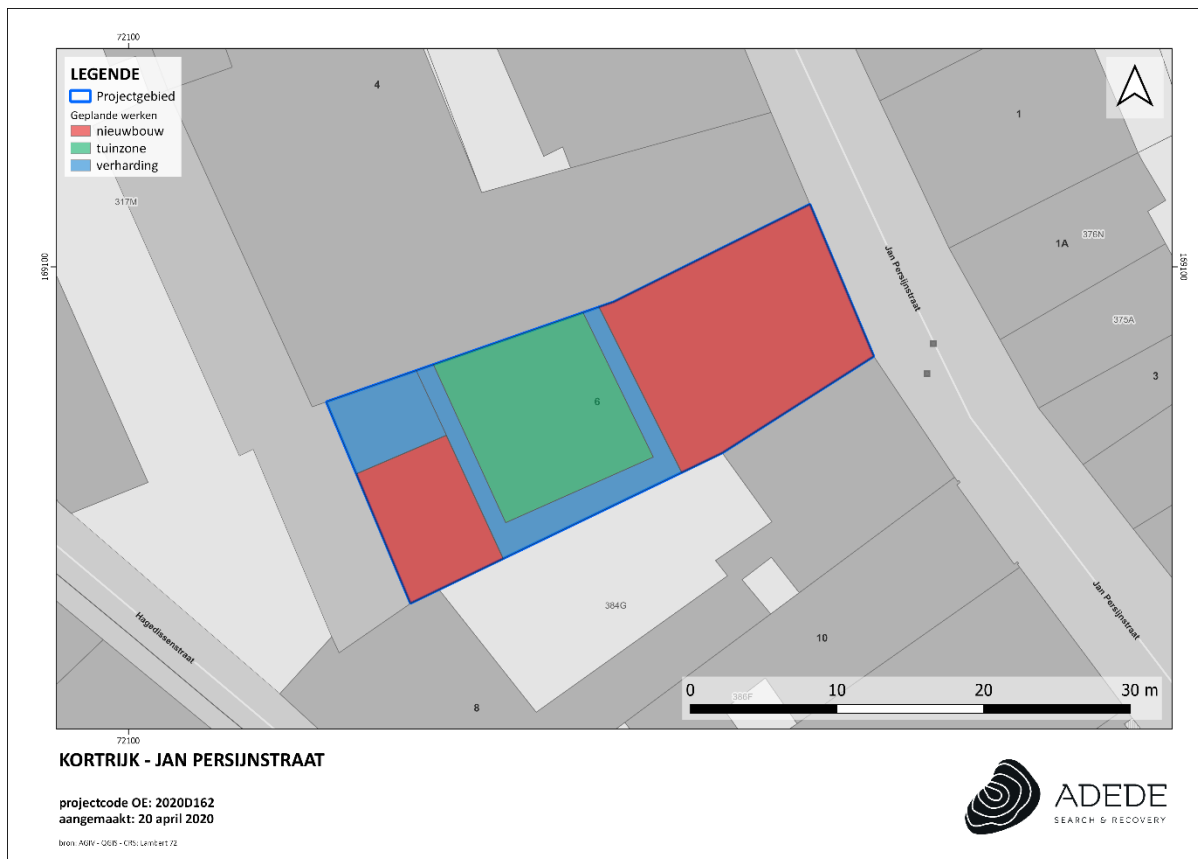
Aan de achterzijde van het terrein wordt een eengezinswoning met twee verdiepingen ingepland. Ook hier wordt er gefundeerd tot op vorstvrije diepte t.h.v de funderingssokkels en tot op -0,40m wat betreft de algemene funderingsplaat.

Enkel de vorstranden en de liftput zullen in diepte het gabarit van de huidige vloerplaat overschrijden.

Voor de afhandeling van regenwater, afvalwater en fecaalwater wordt een nieuw gescheiden afwateringsstelsel aangelegd. In de put van de uitgebroken kelderverdieping komen twee regenwaterputten van 7500l en een infiltratieput van 5000l te liggen. Het gescheiden

afwateringsstelsel sluit aan de voorzijde van het terrein aan op het bestaande openbaar rioleringsnet volgens de geldende reglementering. De afwatering van de achterliggende eengezinswoning gebeurt ook via de hierboven vermelde putten en via de aansluiting t.h.v. de Persijnstraat. Dit houdt in dat de afwateringsleidingen van deze achterliggende woning via de tuinzone over het terrein lopen richting Persijnstraat. Alle afwateringsleidingen hebben een diameter 110mm.

Op het middenstuk van het terrein zijn geen bouwwerken voorzien. Hier wordt een tuinzone gepland die langs drie zijden (west, zuid en oost) wordt afgeboord door een pad in tegelverharding.

Figuur 1. Geplande toestand onderzoeksgebied

2.4 Resultaten bureauonderzoek

In het kader van het opstellen van de archeologienota werd een bureauonderzoek (projectcode: 2020D162) uitgevoerd. Tijdens dit bureauonderzoek werd aan de hand van reeds bestaande bronnen het onderzoeksgebied geografisch, geo(morfo)logisch, historisch en archeologisch gesitueerd. Het bureauonderzoek kon niet met zekerheid de aan- of afwezigheid van een archeologische site of resten ter hoogte van het projectgebied vaststellen. Wel was het mogelijk om een inschatting te maken van

het archeologisch potentieel en de mogelijke impact van de geplande werken op het plaatselijke bodemarchief. Hiervoor wordt verwezen naar het Verslag van Resultaten van dit bureauonderzoek¹. Kort komt het erop neer dat op basis van de ligging van het projectgebied en de reeds gekende archeologische waarden in de onmiddellijke omgeving van het projectgebied er een hoog archeologisch potentieel is op archeologische resten en overblijfselen van menselijke occupatie en/of ambachtelijke activiteiten daterend uit de middeleeuwen en mogelijk teruggaand op een Romeinse vicus. Hoewel er een lagere verwachting geldt op het aantreffen van sporen en/of overblijfselen uit de steen- en metaaltijden kunnen deze hier niet volledig worden uitgesloten.

Bijkomend geldt een significant potentieel op kenniswinst wat betreft de afbakening van de middeleeuwse pottenbakkerswijk die mogelijk overlapt met het onderzoeksgebied.

2.5 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem heeft als doel informatie en gegevens te verzamelen die als aanvulling dienen op de reeds bestaande archeologische, geografische, geologische en historische bronnen. Het onderzoek heeft als uiteindelijk doel na te gaan of er een mogelijk archeologisch waardevolle site binnen de contouren van het onderzoeksgebied aanwezig is. Aan de hand van de verzamelde informatie van het proefsleuvenonderzoek, gecombineerd met het reeds uitgevoerde bureauonderzoek, kan vervolgens een verder te volgen strategie uitgewerkt worden voor de bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied. Volgende onderzoeksvragen dienen beantwoord te worden aan de hand van het uitgesteld vooronderzoek met ingreep in de bodem:

- *Zijn er binnen de contouren van het onderzoeksgebied sporen terug te vinden met archeologisch en/of cultuurhistorisch relevante waarde?*
- *Wat is de aard, kwaliteit en informatiewaarde van deze sporen?*
- *Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?*
- *Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?*
- *Kunnen er archeologische sporen gelinkt worden aan het Romeinse Cortoriacum (de Kortrijkse Romeinse vicus)?*
- *Kunnen er archeologische sporen gelinkt worden aan middeleeuwse pottenbakkersactiviteit?*

¹ Van Wetter S., Janssens, D., 2018, Archeologienota Lekkerbeetstraat - Kortrijk (WVL), ADEDE Archeologisch Rapport 344, Gent.

- *Hoe verhouden de archeologische sporen zich ten opzichte van de historische stadsontwikkeling van Kortrijk?*
- *Zijn er sporen die kunnen worden gelinkt aan het 18de/19de-eeuwse correctiehuis?*
- *Welke strategie dient verder gevolgd te worden ter bescherming van het archeologisch patrimonium ter hoogte van het onderzoeksgebied?*

Specifieke onderzoeksvragen met betrekking tot de verwachte complexe verticale stratigrafie:

- *Hoeveel archeologisch relevante niveaus zijn aanwezig binnen de contouren van het projectgebied?*
- *Wat is de onderlinge relatie tussen de verschillende aanwezige niveaus?*
- *Wat is de relatie tussen de aanwezige niveaus en de omgeving?*
- *Wat is de aard, kwaliteit, oriëntatie en informatiewaarde van de aanwezige niveaus?*
- *Tot welke diepte manifesteren de mogelijk aanwezige relevante archeologische niveaus zich ter hoogte van het projectgebied.*
- *Welke impact zullen de geplande werken hebben op de eventueel aanwezige relevante archeologische niveaus.*

2.6 Onderzoeksstrategie en -methodes

De keuze van de methode voor verder vooronderzoek wordt gebaseerd op de volgende vier criteria:

- *is het **mogelijk** deze methode toe te passen op dit terrein?*
- *is het **nuttig** deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)?*
- *is het overdreven **schadelijk** voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein?*
- *is het **noodzakelijk** deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)?*

Veldkartering is niet aangewezen omdat deze methode geen werkbare strategie is binnen een bebouwde stadscontext.

Geofysisch onderzoek (GPR) biedt mogelijkheden om een zicht te krijgen in de verticale bodemopbouw en mogelijk aanwezige massieve resten zonder een ingreep in de bodem uit te voeren. Met behulp van magnetometrie kunnen ook metalen objecten in de bodem worden opgespoord. Geofysisch onderzoek heeft echter als nadeel de hoge kostprijs, alsook de complexe verwerking van de gegevens die tevens door bijkomend veldwerk dienen gestaafd te worden.

Landschappelijk bodemonderzoek en waarnemende archeologische boringen zijn ook niet aangewezen omdat enerzijds een landschappelijk bodemonderzoek niet kadert in de vraagstelling van dit onderzoek en anderzijds waarderende archeologische boringen hun grootste potentieel bieden bij het detecteren van steentijdsites. De verwachting naar aanwezigheid van deze sites is echter laag. De vindplaatsen van lithisch materiaal bevinden zich in een veel ruimere omgeving en tevens binnen een ander bodemtype en landschappelijke context.

Het doel van **proefsleuven en proefputten** is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt, maar statistisch representatief deel van dat terrein open te leggen en beperkt op te graven. Op die manier kunnen verantwoorde uitspraken worden gedaan voor de rest van het terrein. Deze onderzoeksmethode laat toe de diepte van het archeologisch niveau te bepalen en tevens de aard, de bewaringstoestand en de uitgestrektheid van de eventueel aanwezige archeologische sites binnen het projectgebied. Proefsleuven hebben tot doel een (voornamelijk horizontaal) ruimtelijk inzicht in de archeologische site te verwerven, proefputten hebben tot doel een zicht te krijgen op de stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones. De dekkingsgraad en inplanting zijn van die aard dat ze volstaan om voldoende gefundeerde uitspraken te doen over de rest van het terrein. Hierbij worden:

- *proefsleuven: enkel aangelegd tot op het eerste archeologisch leesbare niveau (opgravingsvlak) met als doel een horizontaal ruimtelijk inzicht van de archeologische site te verwerven;*
- *proefputten: aangelegd met een opgravingsvlak per archeologisch relevant niveau om een zicht te krijgen op de verticale stratigrafische opbouw van de te onderzoeken zones. Elke proefput wordt gezien als een beperkte opgraving en wordt zodanig geregistreerd.*

Een combinatie proefsleuven en proefputten behoort tot de mogelijkheden indien dit leidt tot een optimale informatieverwerving. Bij sites met complexe verticale stratigrafie zijn proefputten het uitgangspunt, en vormen proefsleuven een aanvulling wanneer onvoldoende horizontaal ruimtelijk inzicht bestaat.

Gezien de kans reëel is dat zich binnen de contouren van het projectgebied archeologisch relevante resten en/of overblijfselen bevinden uit meerdere fases van bebouwing wordt aangenomen dat het hier een mogelijke site betreft met een complexe verticale stratigrafie. Bijgevolg wordt een proefputtenonderzoek verkozen boven een klassiek proefsleuvenonderzoek. Het onderzoek aan de hand van proefputten moet inzicht verschaffen in het aantal te verwachten archeologisch relevante niveaus, de variatie van deze niveaus binnen het onderzoeksgebied, de te verwachten bewaringstoestand van het bodemarchief en de verstorende impact van de huidige bebouwing. Een combinatie met een proefsleuf om ruimtelijk inzicht te verkrijgen in de opbouw van de site is hier niet mogelijk wegens fysieke beperkingen (oppervlakte projectgebied). Het ruimtelijke inzicht dient bijgevolg verkregen te worden door de positionering van de proefsleuven. De onderzoeksdoelen zijn succesvol bereikt wanneer de voorgestelde proefputten volledig werden aangelegd, elk archeologisch relevant niveau werd geregistreerd en de vooropgestelde (niet-limitatieve) onderzoeksvragen beantwoord kunnen worden.

2.7 Onderzoekstechnieken

Technische bepalingen:

Er worden 3 proefputten van 4mx4m voorgesteld. In totaal komt dit neer op 48m² onderzocht terrein wat overeen komt met 10,4% van de totale oppervlakte van het onderzoeksgebied. Hiermee wordt de dekkingsnorm van 12,5% niet gehaald maar desalniettemin moet deze 48m² onderzochte oppervlakte verspreid over het perceel ruim voldoende zijn om tot een gedegen archeologische inschatting van het terrein te komen.

Van de proefputten wordt in de regel de volledige stratigrafische sequentie onderzocht. De diepte van de proefput omvat alle aanwezige sporen, voor zover dit relevant is voor de vraagstellingen van het onderzoek. Na het opgraven van elk vlak wordt geverifieerd, op basis van de vaststellingen uit de putwanden en door middel van lokale verdiepingen van het opgravingsvlak, of er zich dieperliggende niveaus met archeologische sporen of vondsten voordoen. In voorkomend geval wordt een nieuw opgravingsvlak aangelegd en onderzocht.

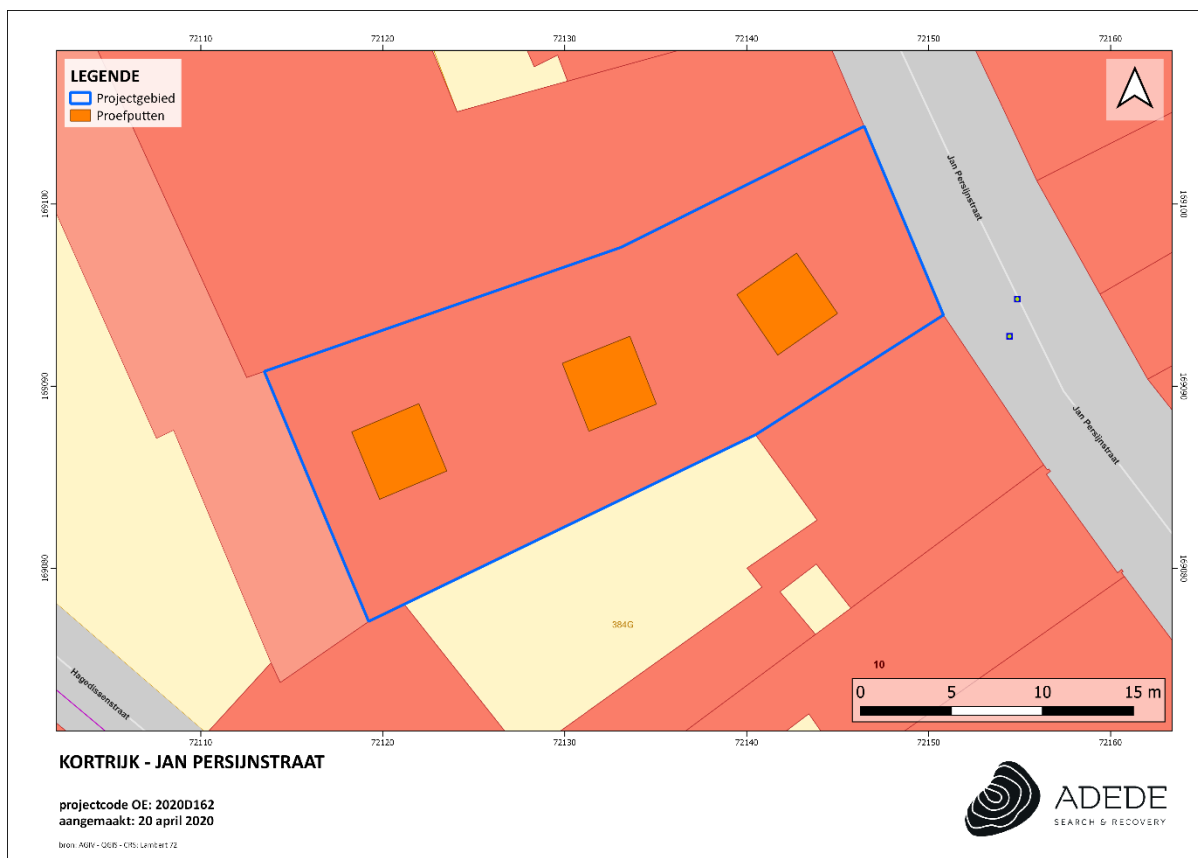
Indien de diepte van de proefput de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie niet bereikt, worden per proefput enkele boringen of sonderingen tot in de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie geplaatst om de stratigrafie in kaart te brengen, indien dit relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

De graafmachine die gebruikt wordt voor het aanleggen van de proefsleuven of -putten is van een type dat toelaat zowel horizontale vlakken aan te leggen als de stratigrafie te volgen zonder schade toe te brengen aan de aangetroffen sporen. De graafbak heeft geen tanden.

De afgraving tot het eerste opgravingsvlak gebeurt machinaal. Indien meerdere opgravingsvlakken worden aangelegd, wordt het bovenliggende vlak steeds volledig afgewerkt vooraleer er verdiept wordt. De vlakken worden steeds gelinkt aan de putwandprofielen. De overige verdiepingen gebeuren handmatig met uitzondering van het verwijderen van puinpakketten en uniforme ophogingslagen. Omvangrijke sporen worden slechts gecoupeerd tot op het volgende vlakniveau, en pas verder gecoupeerd na het aanleggen en registreren van dat volgende vlak.

De putwanden van proefputten worden grondig bekeken om aan te geven op welke niveaus er tijdens een eventuele opgraving opgravingsvlakken moeten worden aangelegd. Essentieel is dat er een gedegen inzicht ontstaat in de stratigrafische opbouw van het terrein.

Specifiek dienen de proefputten laagsgewijs tot een minimumdiepte van 1,5m aangelegd te worden waarna geëvalueerd dient te worden of zich hieronder nog mogelijke relevante archeologische niveaus bevinden. Indien zich op diepere niveaus nog relevante structuren en sporen kunnen bevinden dienen de proefputten verdiept te worden tot de moederbodem zonder archeologisch sporen en of structuren bereikt wordt. Op deze manier kan een meer gedegen inschatting van de diepte van de verschillende, mogelijk aanwezige, archeologische niveaus gemaakt worden alsook de mogelijke impact van de geplande werken op het lokale bodemarchief.

Figuur 2. Voorgesteld proefputtenplan op GRB-kadasterkaart.

Actoren:

- *veldwerkleider met ervaring in het onderzoek van sites met complexe verticale stratigrafie*
- *assistent-archeoloog - aardkundige of assistent*
- *aardkundige met ervaring met betrekking tot de bodem- en sedimenttypes die in het projectgebied voorkomen*
- *conservator*

Bij proefsleuven en proefputten op sites met complexe verticale stratigrafie wordt de veldwerkleider steeds bijgestaan door minstens een assistent-archeoloog. Indien natuurlijke aardkundige eenheden in stratigrafisch primaire positie aanwezig zijn, wordt een aardkundige of assistent-aardkundige ingezet.

Na afloop van het onderzoek worden de proefputten gedicht om verdere degradatie van eventueel aanwezige sporen te voorkomen. Indien nodig worden kwetsbare sporen afgedekt met waterdoorlatende doek. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand aan de start van het veldwerk

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hierboven beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het voorgestelde vooronderzoek moet niet uitgevoerd worden indien de geplande bouwwerken, waarvoor deze archeologienota wordt opgesteld, niet zullen worden uitgevoerd. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gekoppeld aan het vooronderzoek met ingreep in de bodem kan beantwoord worden. Het gefundeerd kunnen beantwoorden van de vraagstelling is dus het evaluatiecriterium aan de hand waarvan de erkende archeoloog zal bepalen of het onderzoeksdoel succesvol bereikt is.

2.8 Afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen voorzien op de CGP.

2.9 Randvoorwaarden

Voorafgaand aan het verder archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem dient de bestaande bebouwing en verharding afgebroken te worden. De sloopwerken mogen in geen geval dieper gaan dan het huidige maaiveld.

3 Lijst van figuren

Figuur 1. Geplande toestand onderzoeksgebied	- 14 -
Figuur 2. Voorgesteld proefputtenplan op GRB-kadasterkaart.	- 20 -